

NettiPyhis Lokakuu 15 Rakkauden kaksoiskäskey

HIIRI HIPPULI

Pieni hiiri Hippuli juosta hilputteli pitkin pellon reunaa. Lokakuinen pakkane oli puraissut sen kuonon pään punaiseksi, ja sillä oli nälkä.

-Löytyisipä jokunen jyvä vielä ohran sänkien seasta! Niillä täyttäisin tyhjän masuni, ja veisin evääksi myös pojilleni. Talvivarastoihinkin voisi viedä lisäystä! Niistä ei nyt sovi syödä, niiden pitää riittää koko pitkän talven yli-. Hippuli ajatteli.

Hiiri tutki tarkoilla silmillään ja haisteli tarkalla kuonollaan. No nyt löytyi, kokonainen tähkä, ja vielä toinenkin. Näissä on ainakin viisikymmentä jyvää yhteensä! Hiiri mutusti muutaman jyvän ruuaksensa. Sitten se alkoi kiskoa kahta tähkää kohti kotikoloon. Se kiskoi ja kiskoi. Tähkät olivat yhtä pitkiä kuin se itse! Siinä kiskoessaan se ei huomannut, että pieni varpuslintu, taviokuurnarouva, kökötti maassa. Hiiri Hippuli törmäsi rouva Taviokuurna ja kellahti kumolleen. Ohran tähkät tipahtivat sen hampaista. -Mitä ihmettä sinä siinä haittana olet? Lennä tiehesi, mokoma lintu! Hiiri Hippulia suututti todella.

- Voi voi. Minä en jaksa liikhtaakaan. Olen tullut pitkän matkan kaukaa Lapista tänne. Vielä pitäisi lentää ainakin kuusisataa kilometriä talvipaikkaani. Minulla on masu ihan tyhjä. Missään ei ole ollut siemenen siementä ei jyvän jyvää ruuakseni.

Hippulia alkoi säälittää. Kyllä se tiesi, miltä tuntuu, kun masu on tyhjä ja on vielä paljon matkaa jäljellä.

-Kuule, ota tästä jyviä. Syö niin paljon kuin jaksat!

Rouva Taviokuurna nokki makoisia ohranjyviä vahvalla nokallaan, ainakin puolet toisesta tähkästä. -Kiitos sinulle, hiiri Hippuli! Nyt minä jaksan lentää vaikka kuinka pitkään.

Taviokuurna pyrähti lentoon ja hiiri Hippuli vilkutti sille ja huusi:

- Hei hei! Tavataan taas ensi kesänä!

Hippuli keräsi ohrantähkät hampaisiinsa jatkoi matkaansa. Pian se saapuikin omalle, somalle pesäkololleen. Päästyään sisälle, se antoi pojillensa monta jyvää syötäväksi ja loput se vei talvivarastoon. Nyt saisi talvi tulla, ja kuinka hyvä mieli sillä olikaan, kun oli saanut auttaa nälkäistä rouva Taviokuurna.